

Az 1500-as és 1600-as évek történeteiről olvashatnak alább Szabó János leírása alapján.

A mohácsi csata után (1526.) a török vonulásai során jelentős káros érték az eléjük kerülő településeknek, de nem járt a vidék teljes elpusztulásával. E vidék lakosai is elmenekültek állataikkal és értékeivel együtt.

Buda elfoglalása (1541.) után a törökök teljesen megkezdték végleges berendezkedésüket a meghódított területeken. Bevezették a török közigazgatást, a mohamedán törvényeket és felmérték meghódított terület, köztük a Tápi-mente népességének anyagi erőforrásait. Ez a XVI. században többször megismételték.

A török hódoltság idején csak a magyar jobbágyság maradt, és az adó csak őket terhelte. Fizettek adót a török szultánnak, a területükön élő földesuraknak, adóztak a magyar államnak és a magyar földesuraknak is.

A történészek szerint 1526. és 1546. között jelentős pusztítás nem érte a Tápió vidékét. Így az 1546-os összeírásokból a középkorban- tehát a török hódítás előtti korban- kialakult gazdasági és társadalmi állapotot ismerhetjük meg. Ez az jelenti, hogy az elmenekült lakosság nem tért vissza. Süly nem szerepel, tehát pusztává lett.

Az 1570-es évek elejétől a korábbi évtizedekben elpusztult települések népességének visszaáramlása megkezdődött. Az 1576. évi összeírásban ismét szerepelt Süly is és Sáp. Ezt követező néhány év alatt a porták száma megduplázódott, de ez a folyamat nem tartott sokáig. A 15 éves háború minden korábbinál nagyobb szenvedést és pusztulást hozott a lakosságra. A XVIII. század első éveiben a Tápió vidéke is elnéptelenedett.

Az elnéptelenedett Tápió vidéke csak több mint 10 évvel a 15 éves háború békekötése után kezdett újra benépesülni.

A dézsmajegyzék alapján tudjuk, hogy 1653-ban ismét lakott falu Tápiósüly. Birtokosa Bosnyák Judit, aki olyan feltétel mellett engedélyezte a letelepülést, hogy aki letelepszik 4 esztendeig gazdasági szabadságot kap. Ennek letelte után a teljes jobbágyság után 1 aranyat a féltelkes jobbágyság 1 tallért, a zsellérek a földnélküliek 1 forintot fizetnek. Ekkor már nagyobb hadjáratok pusztításától nem kellett tartani Sülyieknek. Ha a Török-Magyar portyázásokat kivédték, békében gyarapodhattak. Buda visszafoglalásával kapcsolatos harcokban Süly lakosai hosszabb-rövidebb időre ismét elfutottak. Sáp viszont csak a tizenharmadik század első felében települt újjá.

Ezek az elnéptelenedések nem jártak a lakosság fizikai megsemmisülésével, ekkor főleg a termelő eszközök és az állatállomány pusztult. A történészek véleménye szerint egyértelműen bizonyítható, hogy a tizenhatodik század végéig a korábbi lakosság, illetve leszármazottainak továbbélése. Ugyanis a visszatért népség utódai még a tizenhetedik század közepén is fellelhetők. Ezek a népmozgások egy többé-kevésbé táji kultúra kialakulásához vezettek. A helyi eredetű lakosság mellé a XVII. illetve a XVIII. század folyamán Sülybe, később Sápra Észak-Magyarország vidékéről számos jobbágy költözött. Ezek külön falurészt foglaltak,

melynek emléke ma is fel ölelhető.

A XVI. század folyamán az ország középső részét meghódító törökök - Pest megye az ország legfejlettebb megyéi közé tartozott - meghódították. Másfél évszázad múltán elmaradt súlyát veszítve szabadul fel a török uralom alól.

Zökkenő nélkül a XVII-XVIII. század fordulóján követhető Tápió-mente fejlődése. A török hódoltság - tehát a megszállás – az 1541 és 1566 között ment végbe a mohácsi csatavesztés után, mintegy tizenöt évre. Addig mai szemmel nézve sok minden történhetett volna, de a kor vezetői - Szapolyai János - ennek lehetőségét nem ismerték fel.

A török sereg felvonulás időszakban a felvonulási útvonalak mentén illetve környékén eltörölte a falvak sokaságát a föld színéről.

A török Porta a megszállás után időről időre megállapított, hogy egy helység hány portát képvisel, és ennek arányában vetett te ki a fizetendő adót. De voltak félekés jobbágyságok is. Ez több paraszti családot jelentett, így a népesség számát nem lehetett kiszámítani. Az ez időpontban összeírt Tápió menti porták száma azért csökkent, mert nem tért vissza mindenki, aki a háború elől elbujdosott.